

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/55/EY,**annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001,****vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 alakohdan a ja b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen turvapaikkapolitiikan valmistelu ja yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luominen on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta hakevat oikeutetusti suojelua Euroopan unionin alueelta.
- (2) Siirtymään joutuneiden henkilöiden, jotka eivät voi palata kotimaahansa, joukottaisen maahantulon tapaukset ovat käyneet viime vuosina Euroopassa yhä tuntuvammiksi. Näissä tapauksissa voidaan tarvita poikkeusjärjestelyjä välittömän tilapäisen suojelun antamiseksi kyseisille henkilöille.
- (3) Jäsenvaltiot ja Euroopan unionin toimielimet ilmaisivat huolensa siirtymään joutuneiden henkilöiden tilanteesta entisen Jugoslavian alueen konfliktin vuoksi siirtymään joutuneita henkilöitä koskevissa päätelmissä, jotka maahanmuuttoasioista vastaavat ministerit hyväksyivät kokouksissaan Lontoossa 30 päivänä marraskuuta ja 1 päivänä joulukuuta 1992 ja Kööpenhaminassa 1 ja 2 päivänä kesäkuuta 1993.
- (4) Neuvosto antoi 25 päivänä syyskuuta 1995 päätöslauselman siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanotosta ja väliaikaisesta oleskelusta aiheutuvien kustannusten jakamisesta ⁽⁵⁾ ja teki 4 päivänä maaliskuuta 1996 päätöksen 96/198/YOS kiireellisestä menettelystä asuinseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanotosta ja väliaikaisesta oleskelusta aiheutuvan vastuun jakamisesta ⁽⁶⁾.

(5) Neuvoston ja komission 3 päivänä joulukuuta 1998 päivätyn toimintasuunnitelman ⁽⁷⁾ mukaan on mahdollisimman pikaisesti hyväksyttävä Amsterdamin sopimuksen mukaisesti vähimmäisvaatimukset tilapäisen suojelun antamisesta kolmansista maista saapuville, kotiseudultaan siirtymään joutuneille henkilöille, jotka eivät voi palata kotimaahansa, sekä toteutettava toimenpiteitä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakamisen edistämiseksi.

(6) Neuvosto hyväksyi 27 päivänä toukokuuta 1999 päätelmät Kosovosta siirtymään joutuneista henkilöistä. Päätelmissä kehoitetaan komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään kokemuksiaan toiminnastaan Kosovon kriisin yhteydessä vahvistaakseen toimenpiteet perustamissopimuksen mukaisesti.

(7) Eurooppa-neuvosto totesi ylimääräisessä kokouksessaan Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999, että kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden tilapäisestä suojelusta olisi päästävä sopimukseen jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun perusteella.

(8) Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa vähimmäisvaatimukset tilapäisen suojelun antamiselle siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toteutettava toimenpiteitä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten ja seurausten tasapuolisen jakamisen edistämiseksi.

(9) Nämä vaatimukset ja toimenpiteet ovat sidoksissa toisiinsa ja riippuvaisia toisistaan tehokkuus-, johdonmukaisuus- ja yhteisvastuusyistä ja erityisesti toissijaisen siirtymisen vaaran välttämiseksi. Tämän vuoksi niistä olisi säädettävä samassa säädöksessä.

(10) Tilapäisen suojelun olisi oltava pakolaisia koskevien jäsenvaltioiden kansainvälisten veloitteiden mukaista. Erityisesti se ei saa vaikuttaa pakolaisaseman tunnustamiseen Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn ja kaikkien jäsenvaltioiden ratifioiman pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla.

⁽¹⁾ EYVL C 311 E, 31.10.2000, s. 251.⁽²⁾ Lausunto annettu 13. maaliskuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 21.⁽⁴⁾ Lausunto annettu 13. kesäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁵⁾ EYVL C 262, 7.10.1995, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 63, 13.3.1996, s. 10.⁽⁷⁾ EYVL C 19, 20.1.1999, s. 1.

- (11) Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun toimivaltaa pakolaisten ja muiden kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden osalta olisi kunnioitettava. Olisi myös pantava täytäntöön Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetty, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 63 artiklasta annettu julistus N:o 17, jossa määrätään, että luodaan kuulemismenettely Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja muiden asianomaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa turvapaikkapolitiikkaan liittyvistä kysymyksistä.
- (12) Vähimmäisvaatimusten luonteeseen kuuluu, että jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä niiden henkilöiden osalta, jotka saavat tilapäistä suojelua siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa.
- (13) Koska siirtymään joutuneiden henkilöiden, jotka eivät voi palata lähtömaahansa, joukottaisen, kolmansista maista tapahtuvan maahantulon tilanteita varten tällä direktiivillä vahvistetut säännökset ovat luonteeltaan poikkeuksellisia, annetun suojelun olisi oltava kestoaltaan rajoitettua.
- (14) Siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon olemassaolo olisi todettava neuvoston päätöksellä, jonka olisi oltava velvoittava kaikissa jäsenvaltioissa niiden siirtymään joutuneiden henkilöiden osalta, joihin päätöstä sovelletaan. Olisi myös säädettävä päätöksen voimassaolon päättymisen edellytyksistä.
- (15) Olisi määriteltävä vastaanotto-olosuhteita ja oleskelua koskevat jäsenvaltioiden velvollisuudet siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa tilapäistä suojelua saavia henkilöitä kohtaan. Velvollisuuksien olisi oltava oikeudenmukaisia ja taattava kyseisille henkilöille asianmukainen suojelun taso.
- (16) Tämän direktiivin nojalla tilapäistä suojelua saavien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat velvoitteet, jotka perustuvat syrjinnän kieltäviin kansainvälisen oikeuden välineisiin, joihin jäsenvaltiot ovat liittyneet.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä komission kanssa toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ säädettyä suojelun tasoa.
- (18) Olisi määriteltävä jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden ja perustamissopimuksen määräysten mukaisesti säännöt turvapaikkamenettelyn piiriin pääsemisestä tilapäisen suojelun yhteydessä siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa.
- (19) Olisi säädettävä periaatteista ja toimenpiteistä lähtömaahan palaamiseksi sekä jäsenvaltioiden toimenpiteistä sellaisten henkilöiden osalta, joiden tilapäinen suojelu on päättynyt.
- (20) Olisi säädettävä yhteisvastaullisesta mekanismista, jonka avulla pyritään saavuttamaan joukottaisen maahantulon tilanteissa tasapaino siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisen ja näiden henkilöiden vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten välillä. Mekanismissa olisi oltava kaksi osaa. Ensimmäinen osa koskee rahoitusta ja toinen siirtymään joutuneiden henkilöiden tosiasiallista vastaanottoa jäsenvaltioissa.
- (21) Tilapäisen suojelun toteuttamisen yhteydessä jäsenvaltioiden olisi tehtävä hallinnollista yhteistyötä keskenään ja yhteydessä komissioon.
- (22) On tarpeen määritellä perusteet tilapäisen suojelun epäämiseksi tietyiltä henkilöiltä siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa.
- (23) Suunnitellun toiminnan tavoitteita, eli vähimmäisvaatimusten vahvistamista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa ja näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapainoisen jakamisen edistämistä ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (24) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti kirjeitse 27 päivänä syyskuuta 2000 haluavansa osallistua tämän direktiivin antamiseen ja soveltamiseen.
- (25) Mainitun pöytäkirjan 1 artiklan nojalla Irlanti ei osallistu tämän direktiivin antamiseen. Tämän direktiivin säännöksiä ei näin ollen sovelleta Irlantiin, tämän kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (26) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, eikä säädös siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tämän direktiivin tavoitteena on vahvistaa vähimmäisvaatimukset tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden, jotka eivät voi palata kotimaahansa, joukottaisen, kolmansista maista tapahtuvan maahantulon tilanteissa, ja edistää näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'tilapäisellä suojelulla' asianomaisten ja muiden suojelua hakevien henkilöiden etua palvelevaa poikkeusluonteista menettelyä välittömän ja tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneille henkilöille, jotka eivät voi palata kotimaahansa, kolmansista maista tapahtuvan tai tapahtuvaksi uhkaavan näiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa erityisesti, jos on myös vaara, että turvapaikkajärjestelmä ei kykene käsittelemään tätä maahantuloa ilman, että sen asianmukaiselle toiminnalle aiheutuu kielteisiä seurauksia;
- b) 'Geneven yleissopimuksella' 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;
- c) 'siirtymään joutuneilla henkilöillä' kolmannen maan kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, joiden on täytynyt lähteä kotimaastaan tai kotiseudultaan tai jotka on evakuoitu erityisesti kansainvälisten organisaatioiden pyynnöstä, ja jotka eivät voi palata sinne turvallisesti ja pysyvästi maassa vallitsevan tilanteen vuoksi, ja jotka voivat olla Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdan tai muiden kansainvälistä suojelua koskevien kansainvälisten tai kansallisten säästösten soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä, ja erityisesti:
  - i) henkilöitä, jotka ovat paenneet aseellisten selkkausten ja pysyväsuojeleisen väkivallan alueilta;
  - ii) henkilöitä, jotka ovat suuressa vaarassa joutua tai ovat joutuneet järjestelmällisten tai laajojen ihmisoikeusloukkauksien uhreiksi;
- d) 'joukottaisella maahantulolla' tilannetta, jossa yhteisön alueelle tulee suuri määrä kolmansista maista siirtymään joutuneita henkilöitä, jotka eivät voi palata kotimaahansa ja jotka ovat lähtöisin tietyistä maista tai tietyltä maantieteelliseltä alueelta, riippumatta siitä, tulevatko he yhteisön alueelle omasta aloitteestaan tai avustettuna, esimerkiksi evakuoitiohjelman kautta;

- e) 'pakolaisilla' Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä;
- f) 'yksin maahan tulevilla alaikäisillä' alle 18-vuotiaita kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka tulevat jäsenvaltioiden alueelle ilman heistä joko oikeuden tai vakiintuneen käytännön nojalla vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin he eivät tosiasiallisesti ole tällaisen henkilön huostassa, tai alaikäisiä, jotka ovat jääneet ilman huoltajaa heidän tultuaan jäsenvaltion alueelle;
- g) 'oleskeluluvalla' jäsenvaltion viranomaisten myöntämää jäsenvaltion lainsäädännön mukaista lupaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella;
- h) 'perheenkokoajalla' kolmannen maan kansalaista, joka saa jäsenvaltiossa tilapäistä suojelua 5 artiklan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti ja haluaisi saada luokseen yhden tai useamman perheenjäsenensä.

3 artikla

1. Tilapäisellä suojelulla ei vaikuteta Geneven yleissopimuksen mukaisesti tapahtuvaan pakolaisaseman tunnustamiseen.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tilapäistä suojelua koskevat toimenpiteet ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä palauttamiskieltoa koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita noudattaen.
3. Tilapäisen suojelun aloittamisesta, toteuttamisesta ja lopettamisesta kuullaan säännöllisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettua, jäljempänä 'UNHCR', ja muita asianomaisia kansainvälisiä järjestöjä.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta henkilöihin, jotka on otettu vastaan tilapäistä suojelua koskevien järjestelyjen nojalla ennen tämän direktiivin voimaantuloa.
5. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta antaa tai pitää voimassa suotuisampia edellytyksiä tilapäistä suojelua saaville henkilöille.

II LUKU

Tilapäisen suojelun kesto ja toteuttaminen

4 artikla

1. Tilapäisen suojelun voimassaoloaika on yksi vuosi, tämän kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista. Jollei tilapäistä suojelua ole lopetettu 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, sen voimassaoloa voidaan ilman eri toimenpiteitä jatkaa kuusi kuukautta kerrallaan enintään vuoden ajan.
2. Jos tilapäiselle suojelulle on yhä perusteita, neuvosto voi määränemmistöllä päättää pidentää tilapäisen suojelun voimassaoloa enintään yhdellä vuodella komission ehdotuksesta, ja komissio myös tutkii jäsenvaltioiden pyynnöt ehdotuksen tekemisestä neuvostolle.

5 artikla

1. Siirtymään joutuneiden henkilöiden joukkoittaisen maahan-tulon tilanne todetaan neuvoston määräenemmistöllä komis-sion ehdotuksesta tekemällä päätöksellä, ja komissio myös tutkii jäsenvaltioiden pyynnot ehdotuksen tekemisestä neuvos-tolle.
2. Komission ehdotuksen on sisällettävä vähintään seuraavaa:
  - a) kuvaus henkilöryhmistä, joihin tilapäistä suojelua sovelle-taan;
  - b) päivämäärä, josta alkaen tilapäistä suojelua annetaan;
  - c) arvio siirtymään joutuneiden henkilöiden liikkeiden laajuus-desta.
3. Neuvoston päätöksen perusteella annetaan siinä tarkoite-tuille siirtymään joutuneille henkilöille kaikissa jäsenvaltioissa tilapäistä suojelua tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Päätöksen on sisällettävä vähintään seuraavaa:
  - a) kuvaus henkilöryhmistä, joihin tilapäistä suojelua sovelle-taan;
  - b) päivämäärä, josta alkaen tilapäistä suojelua annetaan;
  - c) jäsenvaltioilta saadut tiedot niiden vastaanottovalmiudesta;
  - d) komission, UNHCR:n ja muiden asian kannalta merkityksel-listen kansainvälisten järjestöjen ilmoittamat tiedot.
4. Neuvoston päätöksen perustana ovat seuraavat seikat:
  - a) tilanteen ja siirtymään joutuneiden henkilöiden liikkeiden laajuuden arviointi;
  - b) tilapäisen suojelun tarpeellisuuden arviointi, kun otetaan huomioon mahdollisuudet antaa hätäapua ja toteuttaa toimia paikan päällä tai näiden toimien riittämättömyys;
  - c) jäsenvaltioiden, komission, UNHCR:n ja muiden asian kannalta merkityksellisten kansainvälisten järjestöjen ilmoit-tamat tiedot.
5. Neuvoston päätös annetaan tiedoksi Euroopan parlamen-tille.

6 artikla

1. Tilapäinen suojelu lopetetaan:
  - a) kun suojelun enimmäiskesto täyttyy, tai
  - b) milloin tahansa neuvoston määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä, ja komissio tutkii myös jäsenvaltioiden pyynnot ehdotuksen tekemisestä neuvos-tolle.
2. Neuvoston päätös perustuu sen toteamiseen, että asian-omaisten kotimaassa tilanne sallii tilapäistä suojelua saaneiden henkilöiden palata sinne turvallisesti ja pysyvästi ja ihmisoi-

keuksia ja perusvapauksia sekä palauttamiskieltoa koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita noudattaen. Neuvoston päätös anne-taan tiedoksi Euroopan parlamentille.

7 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ulottaa tämän direktiivin mukaisen tilapäisen suojelun myös muihin siirtymään joutuneisiin henki-löryhmiin kuin niihin, joihin sovelletaan 5 artiklassa säädettyä neuvoston päätöstä, silloin kun nämä ovat joutuneet siirtymään samoista syistä samasta kotimaasta tai samalta kotiseudulta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä neuvostolle ja komissiolle.

2. Tämän direktiivin 24, 25 ja 26 artiklan säännökset eivät koske 1 kohdassa tarkoitetun mahdollisuuden käyttöä lukuun ottamatta päätöksellä 2000/596/EY⁽¹⁾ perustetun Euroopan pakolaisrahaston rakennetukea kyseisessä päätöksessä määrä-tyin edellytyksin.

III LUKU

Jäsenvaltioiden velvollisuudet tilapäistä suojelua saavia henkilöitä kohtaan

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet oleskelulupien myöntämiseksi tilapäistä suojelua saaville henki-löille koko tilapäisen suojelun ajaksi. Tästä on annettava asia-kirjat tai muut vastaavat todisteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oleskelulupien kestosta riippumatta jäsenvaltioiden on kohdeltava tilapäistä suojelua saavia henkilöitä vähintään yhtä suotuisasti kuin 9—16 artik-lassa säädetään.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa tarjottava niiden alueelle tilapäistä suojelua varten päästettävälle henkilöille kaikki apu tarvittavien viisumien, myös kauttakulkuviisumien, saamiseksi. Hätätilanteen vuoksi viisumimuodollisuuksien on oltava mahdollisimman vähäiset. Viisumien olisi oltava maksuttomia tai niiden hinnan olisi oltava mahdollisimman pieni.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava tilapäistä suojelua saaville henki-löille heidän todennäköisesti ymmärtämällään kielellä kirjoi-tettu asiakirja, josta käyvät selkeästi ilmi tilapäistä suojelua koskevat ja suojelua saavien henkilöiden kannalta merkityksel-liset säännökset.

10 artikla

Tämän direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun neuvoston päätöksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on rekisteröitävä liitteessä II olevassa a kohdassa mainitut henkilö-tiedot niiden henkilöiden osalta, jotka saavat tilapäistä suojelua jäsenvaltion alueella.

(¹) EYVL L 252, 6.10.2000, s. 12.

11 artikla

Jäsenvaltion on otettava takaisin alueellaan tilapäistä suojelua saava henkilö, jos kyseinen henkilö oleskelee toisen jäsenvaltion alueella tai pyrkii sinne luvatta 5 artiklan nojalla tehdyssä neuvoston päätöksessä tarkoitettuna aikana. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisen sopimuksen perusteella päättää, että tätä säännöstä ei sovelleta.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava tilapäistä suojelua saaville henkilöille lupa enintään tilapäisen suojelun ajan työskennellä toisen palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ammattiin sovellettavia sääntöjä noudattaen ja osallistua aikuisille tarkoitettuun koulutukseen, ammattikoulutukseen ja käytännön työharjoitteluun. Työmarkkinapoliittisista syistä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle unionin kansalaiset ja niiden maiden kansalaiset, joita sitoo sopimus Euroopan talousalueesta, sekä myös laillisesti maassa oleskelevat, työttömyyskorvausta saavat kolmansien maiden kansalaiset. Tällöin on sovellettava palkkausta, toisen palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivia koskevien sosiaaliturvajärjestelmien piiriin pääsyä sekä muita työehtoja koskevaa, jäsenvaltioissa voimassa olevaa yleistä lainsäädäntöä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilapäistä suojelua saavat henkilöt majoitetaan asianmukaisesti tai että heille myönnetään tarvittaessa varat asumiseen.

2. Jäsenvaltioiden on järjestettävä tilapäistä suojelua saaville henkilöille tarvittavat sosiaalipalvelut ja toimeentuloturva, jos heillä ei ole riittävästi varoja, sekä sairaanhoito. Sairaanhoidon on katettava ainakin ensiapu ja sairauden kannalta välttämätön hoito, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

3. Kun tilapäistä suojelua saavat henkilöt työskentelevät toisen palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, heidän mahdollisuutensa elättää itsensä on otettava huomioon määriteltäessä tukijärjestelyjen tasoa.

4. Jäsenvaltioiden on järjestettävä tarvittavaa lääkintäapua tai muuta apua niille tilapäistä suojelua saaville henkilöille, joilla on erityisiä tarpeita, kuten yksin maahan tuleville alaikäisille tai niille, jotka ovat joutuneet kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan uhreiksi.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tilapäistä suojelua saaville alle 18-vuotiaille mahdollisuus hakeutua koulutusjärjestelmään samoin edellytyksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että mahdollisuus hakeutua

koulutukseen koskee ainoastaan yhteiskunnan kustantamaa perusopetusta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa tilapäistä suojelua saaville aikuisille mahdollisuuden hakeutua yleiseen koulutusjärjestelmään.

15 artikla

1. Tämän artiklan soveltamiseksi tilanteissa, joissa jo kotimaassa perustetun perheen jäsenet ovat joutuneet eroon toisistaan väestön joukkomittaiseen maahantuloon liittyvien olosuhteiden vuoksi, perheenjäseninä on pidettävä seuraavia henkilöitä:

- a) perheenkokoajan aviopuolisoa tai hänen kanssaan pysyvässä suhteessa elävää avopuolisoa, jos avopuolisot asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännössä tai käytännössä rinnastetaan ulkomaalaisia koskevan lainsäädännön mukaan aviopuolisoihin; perheenkokoajan tai hänen puolisonsa alaikäisiä naimattomia lapsia riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa vai sen ulkopuolella vai onko heidät adoptoitu;
- b) muita lähisukulaisia, jotka ovat asuneet yhdessä osana perhettä väestön joukkomittaiseen maahantuloon johtaneiden tapahtumien aikana ja jotka olivat tuolloin täysin tai osittain perheenkokoajasta riippuvaisia.

2. Tapauksissa, joissa erossa olevat perheenjäsenet saavat tilapäistä suojelua eri jäsenvaltioissa, jäsenvaltioiden on yhdistettävä perheenjäsenet, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että perheenjäsenet ovat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja, ottaen huomioon kyseisten perheenjäsenten toivomukset. Jäsenvaltiot voivat yhdistää perheenjäsenet, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että perheenjäsenet ovat 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja, ottaen huomioon tapauskohtaisesti, miten huomattavaa kärsimystä heille koituisi, jollei perhettä yhdistettäisi.

3. Jos perheenkokoaja saa tilapäistä suojelua yhdessä jäsenvaltiossa ja jos yksi tai useampi perheenjäsen ei vielä ole jossakin jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jossa perheenkokoaja saa tilapäistä suojelua, on yhdistettävä suojelua tarvitsevat perheenjäsenet perheenkokoajan kanssa, jos jäsenvaltio on vakuuttunut siitä, että perheenjäsenet ovat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja. Jäsenvaltiot voivat yhdistää suojelua tarvitsevat perheenjäsenet perheenkokoajan kanssa, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että perheenjäsenet ovat 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja, ottaen huomioon tapauskohtaisesti, miten huomattavaa kärsimystä heille koituisi, jollei perhettä yhdistettäisi.

4. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon lapsen etu.

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on päätettävä 25 ja 26 artiklan huomioon ottaen, missä jäsenvaltiossa yhdistäminen toteutetaan.

6. Henkilöille, jotka tulevat jäsenvaltioiden alueelle perheen yhdistämistä varten, on myönnettävä oleskelulupa tilapäisen suojelun puitteissa. Tästä on annettava asiakirjat tai muut vastaavat todisteet. Perheenjäsenten siirtämisestä 2 kohdan nojalla jäsenvaltioihin perheen yhdistämistä varten seuraa heille myönnettyjen oleskelulupien peruuttaminen ja heihin kohdistuvien, tilapäiseen suojeluun liittyvien velvollisuuksien päättyminen siinä jäsenvaltiossa, josta he poistuvat.

7. Tämän artiklan soveltaminen käytännössä voi sisältää yhteistyötä asianomaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa.

8. Jäsenvaltion on annettava toisen jäsenvaltion pyynnöstä tilapäistä suojelua saavista henkilöistä liitteessä II lueteltuja, tässä artiklassa mainittujen asioiden käsittelyä varten tarvittavia tietoja.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pian toteutettava toimenpiteet tarvittavan edustuksen takaamiseksi tilapäistä suojelua saaville, yksin maahan tuleville alaikäisille joko järjestämällä heille laillinen huoltaja tai tarvittaessa edustus, josta huolehtii alaikäisten hoidosta ja hyvinvoinnista vastaava järjestö, tai jokin muu asianmukainen edustus.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että yksin maahan tulevat alaikäiset sijoitetaan tilapäisen suojelun ajaksi:

- a) täysi-ikäisten sukulaisten luokse;
- b) sijoitusperheeseen;
- c) vastaanottokeskuksiin, joissa on alaikäisille soveltuvia järjestelyjä, tai muihin alaikäisille soveltuviin majoituspaikkoihin;
- d) hänestä paon aikana huolehtineen henkilön luokse.

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin sijoituksen järjestämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomainen aikuinen tai asianomaiset aikuiset suostuvat tähän. Lapsen näkemykset on otettava huomioon lapsen iän ja kehitystason mukaisesti.

IV LUKU

Turvapaikkamenettelyn piiriin pääsy tilapäisen suojelun yhteydessä

17 artikla

1. Tilapäistä suojelua saavien henkilöiden on voitava milloin tahansa jättää turvapaikkahakemus.

2. Jollei turvapaikkahakemusta ole käsitelty loppuun ennen tilapäisen suojelun päättymistä, käsittely on saatettava päätökseen tilapäisen suojelun päättymisen jälkeen.

18 artikla

On sovellettava niitä perusteita ja järjestelyjä, joiden mukaan turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ratkaistaan. Erityisesti tämän direktiivin mukaista tilapäistä suojelua saavan henkilön jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio on se jäsenvaltio, joka on hyväksynyt kyseisen henkilön siirron alueelleen.

19 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että turvapaikkahakemusta käsiteltäessä henkilö ei voi olla yhtä aikaa sekä tilapäisen suojelun saajana että turvapaikanhakijana asemassa.

2. Kun turvapaikkahakemuksen käsittelyn lopuksi todetaan, ettei pakolaisasemaa tai mahdollisesti muunlaista suojelua myönnetä hakijalle, joka täyttää tilapäisen suojelun saamisen edellytykset tai joka saa tilapäistä suojelua, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hänellä on oikeus tai että hänellä edelleen on oikeus tilapäiseen suojeluun sen voimassaolon päättymiseen asti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan soveltamista.

V LUKU

Kotiinpaluu ja toimenpiteet tilapäisen suojelun päätyttyä

20 artikla

Tilapäisen suojelun päätyttyä on sovellettava jäsenvaltioissa voimassa olevaa, suojelua ja ulkomaalaisia koskevaa yleistä lainsäädäntöä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21, 22 ja 23 artiklan soveltamista.

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta tilapäistä suojelua saavat henkilöt tai henkilöt, joiden tilapäinen suojelu on päättynyt, voivat palata vapaaehtoisesti takaisin. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tilapäistä suojelua saavien kotiinpaluuseen liittyvät säännökset helpottavat heidän ihmisarvon mukaista vapaaehtoista paluutaan takaisin.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseiset henkilöt tekevät paluupäätöksen täysin tietoisina siihen liittyvistä seikoista. Jäsenvaltiot voivat tarjota mahdollisuuden tehdä tutustumiskäyntejä.

2. Tilapäisen suojelun voimassaoloaikana jäsenvaltioiden on asianomaisessa kotimaassa vallitsevien olosuhteiden mukaisesti, suhtauduttava myönteisesti, tilapäistä suojelua saaneiden ja kotiseudulleen vapaaehtoisesti palanneiden henkilöiden tekemiin, vastaanottaneeseen jäsenvaltioon palaamista koskeviin hakemuksiin.

3. Tilapäisen suojelun päätyttyä jäsenvaltiot voivat säätää tämän direktiivin III luvussa säädettyjen velvollisuuksien voimassaolon jatkamisesta niiden tilapäistä suojelua saaneiden henkilöiden osalta, jotka osallistuvat vapaaehtoista kotiinpaluuta tukevaan ohjelmaan. Tämän jatkamisen on oltava voimassa paluujankohtaan asti.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niiden henkilöiden palauttaminen, joiden saama tilapäinen suojelu on päättynyt ja jotka eivät ole oikeutetut maahantuloon, tapahtuu ihmisarvoa kunnioittaen.

2. Palauttamistapauksissa jäsenvaltioiden on tutkittava, onko olemassa pakottavia humanitaarisia syitä, jotka tekisivät siirtymään joutuneiden henkilöiden paluun yksittäistapauksissa mahdottomaksi tai kohtuuttomaksi.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten henkilöiden oleskeluedellytysten suhteen, jotka ovat saaneet tilapäistä suojelua ja joiden ei terveytensä vuoksi voi kohtuudella edellyttää matkustavan esimerkiksi, jos hoidon keskeyttäminen aiheuttaisi heille vakavaa haittaa. Näitä henkilöitä ei saa poistaa maasta niin kauan kuin kyseinen tilanne jatkuu.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että perheet, joiden alaikäiset lapset käyvät koulua jäsenvaltiossa, voivat jäädä jäsenvaltioon meneillään olevan lukukauden loppuun saakka.

VI LUKU

Yhteisvastuu

24 artikla

Tässä direktiivissä säädetuille toimenpiteille saadaan rahoitusta neuvoston päätöksellä 2000/596/EY perustetusta Euroopan pakolaisrahastosta kyseisessä päätöksessä määrätyn edellytyksin.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava yhteisön yhteisvastuun periaatteen mukaisesti vastaan henkilöt, joille voidaan antaa tilapäistä suojelua. Niiden on ilmoitettava valmiutensa ottaa vastaan siirtymään joutuneita henkilöitä joko lukumääräisesti tai yleisesti. Nämä ilmoitukset kirjataan 5 artiklassa tarkoitettuun neuvoston päätökseen. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa valmiudestaan ottaa vastaan lisää siirtymään joutuneita henkilöitä myös kyseisen päätöksen tekemisen jälkeen ilmoittamalla asiasta neuvostolle ja komissiolle. Näistä ilmoituksista tiedotetaan viipymättä UNHCR:lle.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava yhteistyössä toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa, että 5 artiklassa tarkoitettu neuvoston päätöksessä määritellyt tila-

päistä suojelua saavat henkilöt, jotka eivät ole vielä saapuneet yhteisöön, ovat ilmaisseet haluavansa tulla vastaanotetuksi niiden alueella.

3. Kun joukottain ja äkillisesti maahan tulleiden, tilapäiseen suojeluun oikeutettujen henkilöiden määrä ylittää 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottovalmiuden, neuvosto tarkastelee kiireellisesti tilannetta ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin, mahdollisesti myös suosittelee lisätuen antamista asianomaisille jäsenvaltioille.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa koko tilapäisen suojelun voimassaolon ajan tehtävä keskenään yhteistyötä tilapäistä suojelua saavien henkilöiden siirtämiseksi jäsenvaltiosta toiseen edellyttäen, että nämä ovat suostuneet tällaiseen siirtoon.

2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava siirtopyynnöistä muille jäsenvaltioille, komissiolle ja UNHCR:lle. Muiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava siirtoa pyytävälle jäsenvaltiolle valmiudestaan ottaa vastaan asianomaiset henkilöt.

3. Jäsenvaltion on toimitettava toisen jäsenvaltion pyynnöstä tilapäistä suojelua saavista henkilöistä liitteessä II lueteltuja tietoja, joita tarvitaan tässä artiklassa mainittujen asioiden käsittelyyn.

4. Kun tilapäistä suojelua saavia henkilöitä siirretään jäsenvaltiosta toiseen, heidän oleskelulupansa voimassaolo päättyy siinä jäsenvaltiossa, josta he poistuvat, ja tilapäiseen suojeluun liittyvät kyseisen jäsenvaltion velvollisuudet heitä kohtaan päättyvät. Uuden vastaanottajavaltion on annettava asianomaisille tilapäistä suojelua.

5. Siirtäessään tilapäistä suojelua saavia henkilöitä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioiden on käytettävä kulkulupaa, jonka malli on liitteessä I.

VII LUKU

Hallinnollinen yhteistyö

27 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava tilapäisen suojelun toteuttamiseen tarvittavaa hallinnollista yhteistyötä varten kansallinen yhteyspiste ja toimitettava sen yhteystiedot muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia suoraan yhteistyössä ja vaihtaa keskenään tietoja.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava säännöllisesti ja viipymättä tiedot tilapäistä suojelua saavien henkilöiden lukumäärästä sekä yksityiskohtaiset tiedot kansallisista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat tilapäisen suojelun toteuttamista.

VIII LUKU

Erityiset säännökset

28 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat evätä tilapäisen suojelun henkilöltä, jos:

- a) on vakavaa aihetta epäillä, että hän on:
- i) tehnyt rikoksen rauhaa vastaan, sotarikoksen tai rikoksen ihmisyyttä vastaan, sellaisena kuin nämä rikokset on määritelty kansainvälisissä asiakirjoissa;
  - ii) tehnyt vakavan ei-poliittisen rikoksen vastaanottavan jäsenvaltion ulkopuolella ennen kun hänet on otettu tilapäistä suojelua saavana henkilönä kyseiseen jäsenvaltioon. Oletetun vainon vakavuus on arvioitava suhteessa sen rikoksen luonteeseen, josta kyseistä henkilöä epäillään. Erityisen raa'at teot voidaan luokitella vakaviksi ei-poliittisiksi rikoksiksi, vaikka niillä olisikin väitetty olevan poliittiset päämäärät. Tämä koskee niin rikoksen tekemiseen osallistuneita kuin siihen yllyttäneitä henkilöitä;
  - iii) syyllistynyt Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoituksien ja periaatteiden vastaisiin tekoihin;
- b) on riittäviä perusteita katsoa hänen olevan vaaraksi vastaanottavan jäsenvaltion turvallisuudelle tai, koska hän saanut lopullisen tuomion erityisen vakavasta rikoksesta, vastaanottavan jäsenvaltion yhteisölle.

2. Suojelun epääminen voi perustua yksinomaan asianomaisen omaan menettelyyn. Epäämistä koskevien päätösten tai toimenpiteiden on perustuttava suhteellisuusperiaatteen.

IX LUKU

Loppusäännökset

29 artikla

Henkilöillä, joilta jokin jäsenvaltio on evännyt väliaikaisen suojelun tai perheenyhdistämisen, on oltava oikeus hakea päätökseen muutosta oikeusteitse kyseisessä jäsenvaltiossa.

30 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava seuraamusten

täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia.

31 artikla

1. Komissio toimittaa viimeistään kahden vuoden kuluttua 32 artiklassa mainitun määräajan päättymisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittavat ehdotukset sen muuttamiseksi. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen esittämisen jälkeen komissio laatii vähintään viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa.

32 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

33 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. VANDE LANOTTE

LIITE I

Kulkulupa tilapäistä suojelua saavien henkilöiden jäsenvaltiosta toiseen tapahtuvaa siirtämistä varten

KULKULUPA

Kulkuluvan myöntänyt jäsenvaltio:

Viitenumero (*):

Myönnetty vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukot-taisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen varmistamiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun direktiivin 2001/55/EY 26 artiklan nojalla.

Voimassa yksinomaan ..... (lähtöpaikasta) ⁽¹⁾ ..... (määräpäikkaan) ⁽²⁾ siirtymistä varten.Asianomaisen henkilön on ilmoitauduttava ..... (paikka), ⁽³⁾ viimeistään ..... ⁽⁴⁾.

Myöntämispaikka: .....

SUKUNIMI: .....

ETUNIMET: .....

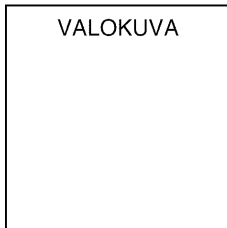
SYNTYMÄPAIKKA JA -AIKA: .....

Alaikäisestä vastaavan aikuisen nimi (nimet): .....

SUKUPUOLI: .....

KANSALAISUUS: .....

Myöntämispäivä: .....

LEIMA

Toimivaltaisten viranomaisten

Tilapäistä suojelua saavan henkilön allekirjoitus:

puolesta: .....

.....

Viranomaiset ovat varmistaneet tämän kulkuluvan haltijan henkilöllisyyden ..... ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾

Kulkuluvan haltijan henkilöllisyyttä ei ole varmistettu .....

Tämä asiakirja myönnetään ainoastaan direktiivin 2001/55/EY 26 artiklan nojalla, eikä se ole missään tapauk-sessa rinnastettavissa ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavaan matkustusasiakirjaan tai haltijansa henkilölli-syyden osoittavaan asiakirjaan.

(*) Viitenumeron antaa maa, josta siirrytään toiseen jäsenvaltioon.

(1) Jäsenvaltio, josta siirrytään toiseen jäsenvaltioon.

(2) Jäsenvaltio, johon siirrytään.

(3) Paikka, jossa asianomaisen henkilön on ilmoitauduttava saavuttuaan toiseen jäsenvaltioon.

(4) Määräpäivä, johon mennessä asianomaisen henkilön on ilmoitauduttava toisessa jäsenvaltiossa.

(5) Viranomaisille esitettyjen matkustusasiakirjojen tai henkilöllisyystodistusten perusteella.

(6) Muiden asiakirjojen kuin matkustusasiakirjan tai henkilöllisyystodistuksen perusteella.

LIITE II

Direktiivin 10, 15 ja 26 artiklassa mainitut tiedot sisältävät tarvittavassa määrin yhden tai useamman seuraavista asiakirjoista tai tiedoista:

- a) asianomaisen henkilötiedot (nimi, kansalaisuus, syntymäaika ja -paikka, siviilisäätö, sukulaisuussuhde);
- b) asianomaisen henkilöllisyystodistukset ja matkustusasiakirjat;
- c) perhesiteen osoittamista koskevat asiakirjat (avioliittotodistus, syntymätodistus, todistus adoptiosta);
- d) muut tiedot, jotka ovat välttämättömiä asianomaisen henkilöllisyyden tai sukulaisuussuhteen toteamiseksi;
- e) jäsenvaltion asianomaiselle myöntämät oleskeluluvat ja viisumit tai hänelle antamat kielteiset oleskelulupapäätökset sekä päätösten perusteena olevat asiakirjat;
- f) jäsenvaltiossa vireillä olevat asianomaisen tekemät oleskelulupa- ja viisumihakemukset sekä niiden käsittelyvaihe.

Tiedot antaneen jäsenvaltion on ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle mahdollisesti oikaistuista tiedoista.
